

Věstník MŽP 03/01

Metodické pokyny a návody

[1. Metodický pokyn odboru environmentálních rizik Ministerstva životního prostředí pro postup při zařazování objektu nebo zařízení a zpracování oznámení podle zákona č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií](#)

SDĚLENÍ

[11. Sdělení odboru ochrany vod Ministerstva životního prostředí k provedení zákona č. 58/1998 Sb., o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových norem stanovení ukazatelů znečištění odpadních vod pro účely zákona č. 58/1998 Sb.](#)

[12. Sdělení odboru ochrany vod Ministerstva životního prostředí o vydání aktualizovaného znění technické normy vodního hospodářství TNV 75 2931 "Povodňové plány"](#)

[13. Sdělení odboru odpadů MŽP k seznamu osob, které byly Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem zdravotnictví pověřeny k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů ke dni 31. 12. 2000](#)

[14. Sdělení odboru posuzování vlivů na životní prostředí Ministerstva životního prostředí o oprávněných osobách ve smyslu zákona ČNR č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí](#)

[15. Sdělení sekretariátu rozkladové komise o výkladech právních předpisů, přijatých výkladovou komisí ministra životního prostředí](#)

Metodický pokyn odboru environmentálních rizik Ministerstva životního prostředí pro postup při zařazování objektu nebo zařízení a zpracování oznámení podle zákona č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií

Určeno:

Resortním organizacím Ministerstva životního prostředí

Krajským orgánům

Okresním úřadům (orgánům krajů v přenesené působnosti)

Ministerstvo životního prostředí doporučuje tímto metodickým pokynem způsob zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B a zpracování oznámení o tomto zařazení, vyplývající z ustanovení zákona č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky a o změně zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon").

Tento metodický pokyn je určen orgánům státní správy, ale má pomoci také právníkům a fyzickým osobám, které budou v budoucnu zařazovat plánované objekty a zařízení do příslušné skupiny, jakož i kontrolním orgánům, které budou provádět inspekce podle zákona. Inspekce bude vedle plnění ostatních ustanovení zákona hodnotit správnost zařazení jednotlivých objektů nebo zařízení.

Metodika zařazování objektů a zařízení je zaměřena zejména na:

- popis principů pro zařazování objektů a zařízení do skupin,
- popis procesu zařazování objektů a zařízení do skupin,
- problémy při užívání tabulky I. a II. v příloze č. 1 zákona,
- praktické příklady provádění výpočtu předběžného odhadu rizik,
- zpracování oznámení o zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B.
Metodika zařazování objektů nebo zařízení do skupiny A nebo B a zpracování oznámení o zařazení sleduje posloupnost jednotlivých ustanovení zákona.

Čl. 1

Úvodní ustanovení - vysvětlení pojmů

V ustanovení §1 - Předmět úpravy, odstavec 1 zákona jsou uvedeny dva základní pojmy, o které je celý zákon opřen: (i) umístění nebezpečné látky, které v základních pojmech definuje §2 písmeno h), a (ii) množství nebezpečné látky, které se srovnává vůči limitním množstvím, uvedeným v příloze č. 1 k zákonu. Pokud se ve stávající dokumentaci používaly jiné pojmy než ty, které jsou stanoveny zákonem č. 353/1999 Sb., je nutno vymezit jejich obsah vůči termínům používaným zákonem, a v nově vytvářené dokumentaci používat termíny definované zákonem, tj. objekt a zařízení. Přitom je možno chápat výrazy "areál podniku" nebo "provozovna" jako výrazy, které jsou blízké termínu objekt. U některých provozovatelů může být

v objektu jedna nebo více provozoven. Objektem je obecně myšlena uzavřená provozní jednotka (areál provozovatele), kde se nachází více zařízení. V případě, že se v jednom objektu (areálu) nachází několik provozovatelů, zpracuje v první fázi každý provozovatel za sebe podklady, potřebné pro určení jak umístění, tak množství nebezpečných látek. Ve druhé fázi vlastník objektu nebo jeden z provozovatelů zpracuje poklady pro celý objekt na základě vzájemné dohody a těchto dílčích podkladů.

Tento provozovatel bývá většinou vlastníkem objektu, od něhož ostatní provozovatelé mají jednotlivá zařízení, či dílčí objekty pronajaty. Pokud je tak smluvně ujednáno mezi vlastníkem a pronajímatelem, stává se nositelem dokumentace smluvně určený provozovatel. Jedná se zpravidla o provozovatele zařazeného do skupiny B pokud ostatní provozovatelé mají své objekty nebo zařízení zařazené do skupiny A. Pouze provozovatel zařazený do skupiny B může ve své dokumentaci integrovat informace od ostatních provozovatelů skupiny A.

Zákon ukládá povinnosti právnické osobě a fyzické osobě, která vlastní nebo užívá (provozuje) příslušný objekt nebo zařízení. Pokud vznikne situace, že vlastník není totožný s uživatelem (provozovatelem), může tyto povinnosti splnit jeden nebo druhý z nich, tedy vlastník nebo uživatel (provozovatel). Právní odpovědnost za plnění zákonem uložených povinností v takovém případě nelze sejmout z vlastníka objektu nebo zařízení, ale tyto povinnosti mohou být splněny uživatelem (provozovatelem) objektu nebo zařízení. To neznamená, že povinnosti jsou uloženy dvakrát, ale pouze fakt, že tyto povinnosti může splnit jeden nebo druhý subjekt.

Pokud se na lokalitě nachází více objektů, které nelze spojit prostřednictvím majetkového vztahu k objektu a nedojde ke smluvnímu ujednání o jednotném zpracování dokumentace, vytváří každý subjekt dokumentaci vlastní a okresní úřad podle § 3 zákona rozhodne na základě možnosti vzniku kumulativních a synergických jevů o vzájemném předávání informací mezi jednotlivými provozovateli nebo o zařazení právnické osoby nebo fyzické osoby do skupiny A nebo B.

Čl. 2

Umístění nebezpečné látky

Umístěné množství nebezpečné látky je určeno jeho projektem. Tato definice znamená, že u technologických jednotek jako např. zásobník hořlavín, potrubní most, atd. se jejich kapacita určuje na základě projektové dokumentace dodavatele zařízení. Kapacita skladišť se posuzuje na základě údajů v kolaudačních rozhodnutích. V důsledku omezování výroby je mnohdy kapacita zásobníků pro potřeby současné produkce nadbytečná a nevyužívá se.

V případě, že např. část skladovacích kapacit není naplněna a právnická osoba nebo fyzická osoba chce pro zařazení objektu nebo zařízení vycházet z aktuální potřeby a umístěných množství, je nutno provést taková technicko – organizační opatření, aby bylo možné kdykoliv jednoznačně prokázat, že do zásobníku nebo skladu nemůže být umístěno více než množství udávané v dokumentaci pro zpracování oznámení o zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B.

V tomto případě se může jednat o některé z následujících opatření v případě:

zásobníků na kapalné látky se jedná o jejich fyzické odpojení,

skladovacích prostorů o jejich novou kolaudaci,

obecného umístění nebezpečné látky o vydání interního předpisu o maximálním přípustném umístěném množství nebezpečných látek podepsaného statutárním zástupcem provozovatele.

V případě, že se v jednom objektu nebo areálu nachází několik provozovatelů, zpracuje v první fázi každý provozovatel za sebe podklady, potřebné pro určení jak umístění, tak množství nebezpečných látek. Ve druhé fázi vlastník objektu nebo jeden z provozovatelů zpracuje poklady pro celý objekt na základě vzájemné dohody a těchto dílčích podkladů.

Čl. 3

Množství nebezpečné látky

Obecné podmínky prevence závažných havárií v § 3 v odstavcích 1 až 4 zákona požadují zařazení objektu nebo zařízení podle umístěného množství nebezpečných látek.

Určení množství nebezpečných látek vychází ze součtu dílčích množství všech nebezpečných látek, které jsou v objektu nebo zařízení umístěny v:

přepravních zařízeních (vagónech, nákladních autech) přivezených nebo zaparkovaných uvnitř objektu pro potřeby manipulace (vykládání surovin, nakládání hotových výrobků) nebo uskladnění spojené s přečerpáváním nebo překládáním látek, poloproduktů nebo výrobků do nádrží nebo skladů objektů nebo zařízení,

zásobních tancích a provozních zásobnicích (projektovaná maximální kapacita),

dopravních potrubích (projektovaná maximální kapacita),

technických a technologických jednotkách (zádrž - projektovaná maximální kapacita).

V tomto smyslu je i množství nacházející se krátkodobě (pro potřeby zásobování nebo expedice) uvnitř objektu nebo zařízení nutno započítat do umístěného množství. Provozovatel je nucen zabezpečit zásobování objektu nebo zařízení tak, aby množství umístěné v zásobovacích prostředcích (autocisternách nebo vlakových cisternách), nutné pro plynulý chod provozu, nepřekročilo množství vzaté v úvahu pro zařazení objektu nebo zařízení k příslušné skupině. Toto může být provedeno organizační směrnicí podepsanou statutárním zástupcem provozovatele.

Pro určení umístěného množství je nutné provedení kompletního auditu umístěných nebezpečných látek. Pro zpracování tohoto seznamu se doporučuje použít tabulky, jejíž příklad je uveden v příloze č. 1 tohoto metodického pokynu (tabulka pro umístění nebezpečných látek v tancích, zásobnicích a skladištích).

Při zjišťování dílčích množství nebezpečných látek, umístěných v objektu nebo zařízení, můžeme vyloučit příslušné množství nebezpečných látek stejné nebo menší než 2 % množství nebezpečné látky, uvedené v Tabulce I nebo Tabulce II přílohy č. 1 k zákonu. Tyto dílčí akumulace lze však vyloučit pouze v případech, pokud jejich umístění v objektu nebo zařízení je takové, že nemůže působit jako iniciátor závažné havárie nikde na jiném místě objektu nebo zařízení. Základem pro vyloučení těchto množství je skutečnost, že:

umístění těchto nebezpečných látek není přímo spojeno (potrubním mostem, ve společné budově) s dalším umístěním nebezpečných látek,

dosah následků havárie zařízení s tímto dílčím množstvím se nepřekrývá s jiným zařízením ve kterém jsou umístěny nebezpečné látky.

Množství nebezpečných látek pro určení 2 % zde znamená množství látek ve sloupci 1 pokud posuzujeme tato množství pro podniky skupiny A nebo množství látek uvedené ve sloupci 2, pokud posuzujeme tato množství pro podniky skupiny B.

Čl. 4

Nebezpečné látky a jejich klasifikace

Klasifikace vybraných nebezpečných látek pro zákon o prevenci závažných havárií musí být prováděna podle zákona č. 157/1997 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů a jeho prováděcích předpisů v platném znění a to především podle nařízení vlády č. 25/1999 Sb., kterým se stanoví postup hodnocení nebezpečnosti chemických látek a chemických přípravků, způsob jejich klasifikace a označování a vydává Seznam dosud klasifikovaných nebezpečných chemických látek.

Posuzování chemických směsí a chemických přípravků se provádí stejným způsobem jako posuzování čisté

nebezpečné látky. Při zařazování chemických látek se musí primárně vycházet z bezpečnostních listů dodavatelů těchto látek. O zařazení rozhoduje klasifikace látky, nikoliv její symbol nebezpečnosti. Pro zařazení objektu nebo zařízení, kde jsou umístěny oxid arseničitý, kyselina arseničitá nebo její soli existuje v Tabulce I přílohy č. 1 zákona pouze limitní hodnota (0,1 tuny) ve sloupci 2 pro zařazení do skupiny B. Skupina A pro tyto vybrané nebezpečné látky neexistuje. Stejně pravidlo je třeba uplatnit pro sloučeniny niklu ve formě inhalovatelného prášku (oxid nikelnatý, oxid nikličitý, siřnk nikelnatý, triniklid disulfid, oxid niklitý), dále pro 4,4-methylenbis (2-chloranilin) nebo soli ve formě prášku a pro methylisokyanát i pro polychlorodibenzofurany a polychlorodibenzodioxiny (včetně TCDD), počítané jako TCDD equivalent.

Pro zařazování umístěného množství nebezpečné látky klasifikované společně větami R50 + R53 a R51 + R53 a látky klasifikované samostatně větou R 53 používáme jako kritéria umístěného množství (podle Tabulky II přílohy č. 1 zákona) 500 t pro zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A a kritéria 2000 t pro zařazení objektu nebo zařízení do skupiny B. Toto kritérium je uplatněno pokud se týká látek jiných než motorový benzín a jiné lakové benzíny, které jsou uvedené v Tabulce I přílohy č. 1 zákona.

Některé vybrané nebezpečné látky uvedené v Tabulce I lze také klasifikovat do skupin nebezpečnosti uváděných v Tabulce II. Pokud takový případ nastane, postupujeme podle pravidla, že pokud vybraná nebezpečná látka nebo více vybraných nebezpečných látek uvedených v Tabulce I náleží také do některé ze skupin nebezpečných vlastností uvedených v Tabulce II, je pro jejich zařazení do skupiny A nebo B prioritní množství, uvedené v Tabulce I.

Jde-li o nebezpečnou látku, která má více nebezpečných vlastností uvedených v Tabulce II, použije se pro její zařazení do skupiny A nebo B nejnižší kvalifikační množství z hodnot uvedených pro její různé nebezpečné vlastnosti v této tabulce (Tabulce II).

Pokud se jedná o chemické přípravky, mohou nastat dva případy. U přípravků s volně oddělitelnou nebezpečnou látkou se zahrne jen množství nebezpečné složky, přítomné v přípravku podle jejích nebezpečných vlastností. U přípravků obsahujících neoddělitelnou původní nebezpečnou látku se zahrne celkové množství přípravku podle nebezpečné vlastnosti přípravku a nikoliv původní množství nebezpečné látky.

Významnou pomocí při hodnocení umístěného množství nebezpečných látek v objektu nebo zařízení jsou údaje o CAS, R větách, NV č. 25/1999 Sb., CD 67/548 apod.

Příloha č. 2 k tomuto metodickému pokynu uvádí tyto údaje pro vybrané chemické látky uvedené v Tabulce I přílohy č. 1. zákona a příloha č. 3 k tomuto metodickému pokynu uvádí tyto údaje pro kategorie nebezpečných látek uvedené v Tabulce II přílohy č. 1 zákona.

Výzkumné Centrum prevence havárií Evropské unie v italském městě Ispra připravilo provozovatelům, ale i inspekčním orgánům na pomoc při zařazování objektů a zařízení podle směrnice Seveso II databázi cca 900 nejčastěji se vyskytujících nebezpečných látek. Tyto látky jsou v databázi uvedeny podle abecedního seznamu a mají uvedenou veškerou dostupnou klasifikaci, včetně R věty. Pokud jsou nebezpečné látky zařazovány do více skupin podle jejich nebezpečnosti, pro klasifikaci je přednostně u nebezpečných látek uvedena klasifikace, která vytváří největší nebezpečí. Databáze je přístupná na adrese <http://mahbsrv.jrc.it> pod položkou "New Products – Substance Database" a byla připravena pro státní úřady, zodpovědné za implementaci direktivy SEVESO II. Seznam obsahuje nebezpečné látky, uvedené v části 1 Přílohy 1 a nebezpečné látky rozdělené do různých kategorií v části 2 Přílohy 1 direktivy SEVESO II. Seznam je založen na příslušných látkách, vyjmenovaných v Příloze 1 direktivy 67/548/EEC (včetně 22 ATP). Je zde uvedena informace o názvu nebezpečné látky, čísle indexu, EC čísle, čísle CAS, klasifikaci látky dle direktivy 67/548/EEC a kategorie nebo jmenovaná látka podle direktivy SEVESO II. Využívání Databáze je nutno uvažovat jako orientační. Platná klasifikace nebezpečných látek v České republice je pouze ta, která je dána zákonem o chemických látkách a chemických přípravcích a jeho prováděcími předpisy v platném znění.

Čl. 5

Zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B

V § 3 zákona jsou uvedena kritéria pro zařazení hodnoceného objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B, pokud překračuje některé z kvalifikačních množství Tabulky I nebo II přílohy č. 1 zákona.

Zjištění, že právnická nebo fyzická osoba nemá ve svém zařízení nebo objektu kvalifikační množství látek odpovídající určujícím množstvím pro skupinu A nebo B, a to ani v seznamu vybraných látek (Tabulka I

přílohy č. 1 zákona), ani v seznamu látek klasifikovaných podle nebezpečnosti (Tabulka II přílohy č. 1 zákona), ještě neznamená, že se na objekt nebo zařízení ustanovení hlavy III. až V. zákona nevztahují. Pokud není překročeno kvalifikační množství nebezpečných látek přímo, ale v objektu nebo zařízení je umístěno více menších množství nebezpečných látek, je nutno sečíst jejich dílčích množství.

U některých skupin nebezpečných látek, které mají obdobné nebezpečné vlastnosti, se pro účely zařazení do skupiny A nebo B sčítají jejich poměrná množství. Pro účely zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B se používá sčítání všech dílčích množství podle vzorce uvedeného v příloze č. 1. zákona. Příklad sčítání dílčích množství je uveden v příloze č. 4 tohoto metodického pokynu.

Vzorec pro sčítání dílčích množství se uplatní nejprve pro kvalifikační množství rozhodující o zařazení do skupiny A. Pokud je výsledek sčítání poměrných množství menší než 1, další ustanovení zákona se na objekt nebo zařízení nevztahují. Pokud je při použití kvalifikačních množství z prvního sloupce výsledná hodnota větší než 1, příslušná ustanovení zákona se na objekt a zařízení vztahují a objekt nebo zařízení je zařazeno do skupiny A. Provedený výpočet je však nutno opakovat při použití kvalifikačních množství z druhého sloupce. Pokud při použití kvalifikačních množství z druhého sloupce je výsledná hodnota také větší než 1, musí být objekt nebo zařízení zařazeno do skupiny B.

Pokud se prokáže, že v objektu nebo zařízení hodnocené osoby nejsou umístěné látky v množství rovném nebo převyšujícím množství uvedené v příloze č. 1 zákona je nutno o této skutečnosti zpracovat protokolární záznam (§ 3, odstavec 9 zákona). Vyplněný protokolární záznam se nezasílá okresnímu úřadu, ale uchová se pro případ kontroly, neboť může být vyžadován inspekčními orgány, ale i dalšími kontrolními orgány při provádění jejich činnosti. Takto zpracovaný protokolární záznam bude vyžadován zvláště u osob povinných podle zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a přípravcích, které nakládají s významným množstvím vybraných nebezpečných chemických látek. Vzor protokolárního záznamu je uveden v příloze č. 5 tohoto metodického pokynu.

Pokud je objekt nebo zařízení zařazeno do skupiny A nebo B, stává se fyzická osoba nebo právnická osoba provozovatelem, který je povinen zpracovat a odeslat okresnímu úřadu oznámení o zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B.

Čl. 6

Předběžný odhad rizika závažné havárie

V případě, že vlastník nebo provozovatel zařadí zařízení nebo objekt do jedné ze skupin, je povinen provést předběžný odhad rizika závažné havárie. Tento odhad rizika je prováděn podle postupu, který je uveden ve vyhlášce Ministerstva životního prostředí č. 8/2000 Sb. Praktický příklad postupu předběžného odhadu rizika je uveden na dvou konkrétních případech v příloze č. 5 tohoto metodického pokynu.

Čl. 7

Zpracování oznámení

V § 6 se provozovateli ukládá povinnost zaslat oznámení o zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B okresnímu úřadu. Okresní úřad ve smyslu zákona znamená okresní úřad, v jehož územním obvodu objekt nebo zařízení s nebezpečnou látkou, fyzicky leží. Do oznámení provozovatel zapíše druh, množství, klasifikaci a fyzikální formu všech nebezpečných látek:

kteřé přesahují kvalifikační množství podle přílohy č. 1 sloupce 1 k zákonu o prevenci závažných havárií pokud zařazuje objekt nebo zařízení do skupiny A,

kteřé přesahují kvalifikační množství podle přílohy č. 1 sloupce 2 k zákonu o prevenci závažných havárií pokud zařazuje objekt nebo zařízení do skupiny B,

kteřé použil ve vzorci pro sčítání poměrného množství nebezpečných látek podle přílohy č. 1 části 2 zákona. Do oznámení provozovatel dále uvede stručný popis v rozsahu cca 5 až 22 řádků:

stávající nebo plánované činnosti zařízení nebo objektu,

okolí objektu nebo zařízení se všemi prvky, které mohou závažnou havárii způsobit nebo zhoršit její následky. K oznámení se připojí plán zařízení nebo objektu nebo mapa v měřítku 1 : 10 000, 1: 25 000 ve které jsou zobrazeny všechny prvky, které mohou závažnou havárii způsobit nebo zhoršit její následky. Doporučuje se připojit plán nebo mapu, která byla použita pro hodnocení rizik s vyznačenou kružnicí podle tabulky III. (poloměr zóny ohrožení a plocha zasažená následky závažné havárie) vyhlášky MŽP č. 8/2000 Sb., sestrojenou pro předběžný odhad rizika.

Oznámení odešle provozovatel na okresní úřad v tištěné i elektronické podobě.

Výsledek předběžného hodnocení rizika se uvede ve tvaru: např. 1,56.10–1, nebo 2,25.

Pro účely oznámení se pro hodnocení škody na hospodářských zvířatech, životním prostředí a majetku uvede pouze odborný odhad, vycházející ze situace v okolí podniku nebo zařízení, množství a druhu přítomných nebezpečných látek, případně ze zkušeností s následky minulé závažné havárie v posuzovaném nebo podobném podniku. Zahrnou se pouze účinky vně území podniku a nikoliv škody, které vzniknou uvnitř podniku a majetku provozovatele. Veškeré údaje o hodnocení škody uvedené v oznámení mají pouze informativní charakter.

Čl. 8

Tento metodický pokyn nabývá účinnosti dnem 1. února 2001.

V Praze dne 31. ledna 2001

Ing. Karel Bláha, CSc., v.r.

ředitel odboru environmentálních rizik

Příloha č. 1: Příklad tabulky pro audit množství nebezpečných látek

P oř. č.	Označení tanku / skladu	Objem v kg/ m ³ dle projektu	Vybraná nebezpečná látka	Fyzikální forma látky	Číslo CAS Číslo ES	R- vě- ta	Množství v tunách	Poznámka

Soupis nebezpečných látek klasifikovaných podle jejich vybraných vlastností (Tabulka II.) umístěných v tancích, zásobnících a skladištích

Po ř. č.	Označení tanku / skladu	Objem v kg/ m ³ dle projektu	Skupina nebezpečnosti	Druh nebezpečné látky	R- vět- a	Množství v tunách	Poznámka

Příloha č. 2: Údaje o vybraných nebezpečných látkách
(podle ES sestavil Ing. Oldřich Petira, CSc.)

Nebezpečné látky	CAS č.	NV 25/1999 Sb.	CD 67/548	Množství v tunách	
				1	2
Nitrát amonný1)	6484-52-2	-	-	350	2500
Nitrát amonný2)	6484-52-2	-	-	1 250	5 000
Oxid arseničný, kyselina arseničná nebo její soli	1303-28-2	Karc.kat.1: R45T: R23/25	Karc. kat. 1: R45T: R23/25	1	2
Oxid arsenitý, kyselina arsenitá a její soli	1327-53-0	Karc.kat.1: R45T+: R28C: R34	Karc. kat. 1: R45T+; R28;C: R34(As2O3)T: R23/25 (kyselina a soli)	-	0
Brom	7726-95-6	T+; R26C: R35	T+; R26; C: R35	20	100
Chlor	7782-50-5	T: R23Xi: R36/37/38N: R50	T: R23; Xi: R36/37/38;N: R50	10	25
Sloučeniny niklu ve formě inhalovatelného prášku(oxid nikelnatý, oxid nikličitý, siřník nikelnatý, trinikl disulfid, oxid niklitý)	1313-99-1 12035-36-8-12035-7 2-21314-0 6-3	Karc.kat.1: R49R43	Karc. kat. 1: R49R43		1
Etylenimin	151-56-4	F: R11T+: R26/27/28Karc.kat. 2:R45Muta.kat.2:R4 6C: R34N: R51-53	F: R11;T+: R26/27/28;Karc. kat. 2: R45;Muta. kat. 2: R46;C: R34;N: R51-53	10	20
Fluor	7782-41-4	T+; R26, R7C: R35	T+; R26, R7; C: R35	10	20
Formaldehyd (c>90%)	50-00-0	T: R23/24/25;Karc.kat. 3: R40C: R34R43	T: R23/24/25;Karc.kat . 3: R40C: R34R43	5	50
Vodík	1333-74-0	F+: R12	F+: R12	5	50
Chlorovodík (kapalný)	7647-01-0	T: R23C: R35	T: R23C: R35	5	50
Alkyly olova		T+: R26/27/28R33Repr. kat.1: R61Repr.kat.1: R62N: R50-53	T+: R26/27/28R33Repr . kat. 1: R61Repr. kat. 1: R62N: R50-53	5	50

Zkapalněné extrémně hořlavé plyny (včetně zkapalněného topného a zemního plynu)		F+: R12	F+: R12	50	200
Acetylen	74-86-2	F+: R12,R5,R6	F+: R12, R5, R6	5	50
Ethylenoxid	75-21-8	F+: R12;T: R23,Karc.kat.2:R45 Muta.kat.2:R46Xi: R36/37/38	F+: R12;T: R23,Karc. kat. 2: R45,Muta. kat. 2:R46;Xi: R36/37/38	5	50
Propylenoxid	75-56-9	F+: R12;Karc.kat.2: R45Xn: R20/21/22;Xi: R36/37/38	F+: R12;Karc.kat. 2: R45;Xn: R20/21/22;Xi: R36/37/38	5	50
Methanol	67-56-1	F: R11T: R23/25	F: R11;T: R23/24/25, R39/23/24/25	500	5 000
4,4'-Methylenbis(2-chloranilin)	101-14-4	Karc.kat.2: R45 Xn: R22N: R50-53	Karc. kat. 2: R45; Xn: R22;N: R50-53	-	0,01
Methyl-isokyanát	624-83-9	F+: R12;T: R23/24/25Xi: R36/37/38	F+: R12;T: R23/24/25;Xi: R36/37/38	-	0,15
Kyslík	7782-44-7	O: R8	O: R8	200	2 000
Toluen – diisokyanát(2,6-TDI, 2,4-TDI, TDI)	91-08-758 4-84-9264 71-62-5	T: R23Xi: R36/37/38R42	Karc. kat. 3: R40;T+: R26;Xi: R36/37/38;R42/43; N: R52 - 53	10	100
Karbonyl chlorid (fosgen)	75-44-5	T+: R26;C: R34	T+: R26;C: R34	0,3	0,75
Arsenovodík (arsin)	7784-42-1	F+: R12;T+: R26;Xn: R48/20;N: R50-53	F+: R12;T+: R26;Xn: R48/20;N: R50-53	0,2	1
Plynný fosforovodík (fosfin)	7803-51-2	-	-	0,2	1
Chlorid sirmatý	10545-99-0	R14;C:R34;Xi: R37	R14;C:R34;Xi: R37	1	1
Oxid sírový	9.11.7446	-	-	15	75
Motorový benzín a jiné lakové benzíny		F+: R12	F+: R12	5 000	50 000
Polychlorované dibenzodioxiny a dibenzofurany jako TCDD ekvivalent	-	-	-	-	0,001
Karcinogeny:					
4-Aminobifenyl nebo jeho soli	92-67-192 -87-5542- 88-1107-3 0-279-44- 762-75-91 608-26- 091-59-81 120-71-49 2-93-3	Karc.kat.1: R45Xn: R22	Karc.kat. 1: R45;Xn: R22	0,001	0,001

Benzidin nebo jeho soli		Karc.kat.1: R45Xn: R22;N: R50-53	Karc. kat. 1: R45;Xn: R22;N: R50-53		
Bis(chloromethyl)ether		R10;T+: R26;T: R24;Xn: R22; Karc.kat.1: R45	R10;T+: R26;T: R24;Xn: R22; Karc. kat. 1: R45		
Chloromethylmethylether		F: R11;Karc.kat 1: R45Xn: R20/21/22	F: R11;Karc. kat. 1: R45;Xn: R20/21/22		
Dimethylkarbamoylchlorid		Karc.kat.2: R45T: R23;Xn: R22; Xi: R36/37/38	Karc. kat. 2: R45;T: R23;Xn: R22; Xi: R36/37/38		
Dimethylnitrosamin		Karc.kat.2: R45T+: R26;T: R25-48/25;N: R51-53	Karc. kat. 2: R45;T+: R26;T: R25-48/25;N: R51-53		
Hexamethylfosfor-triamid			Karc.kat. 2: R45;Muta. kat. 2: R46		
2-Naftylamin nebo jeho soli		Karc.kat.1: R45Xn: R22; N: R51-53	Karc. kat. 1: R45;Xn: R22; N: R51-53		
1,3-Propansulton		Karc.kat.2: R45Xn: R21/22	Karc. kat. 2: R45;Xn: R21/22		
4-Nitrodifenyl		Karc.kat.2: R45	Karc. kat. 2: R45		

Příloha č. 3: Údaje pro vybrané vlastnosti nebezpečných látek
(podle ES sestavil Ing. Oldřich Petira, CSc.)

Nebezpečné látky, které jsou klasifikovány jako	R- věty	Množství v tunách	
		1	2
1. Výbušné	R2	50	200
2. Oxidující	R7, R8, R9	50	200
3. Extrémně hořlavé	R12	10	50
4a. Vysoce hořlavé	R17 R10 a R11 ⁺)	50	200
4b. Vysoce hořlavé kapaliny	R11	5000	50000
5. Hořlavé	R10	5000	50000
6. Vysoce toxické	R26, R27, R28 R39/26/27/28	5	20
7. Toxické	R23, R24, R25 R39/23/24/25 R48/23/24/25	50	200
8. Výbušné	R3	10	50
9. Nebezpečné pro životní prostředí	R50, R50/53	200	500
	R51/53	500	2000

10. Další nebezpečné vlastnosti	R14, R14/15	100	500
	R29	50	200

Příloha č. 4: Příklady použití sčítacího vzorce

Příklad 1

V následující tabulce je uveden přehled nebezpečných látek včetně umístěného množství v posuzovaném objektu.

Látka	Množství t	Klasifikace	Klasifikační množství	
			A	B
aceton	150	vysoce hořlavá kapalina	5 000	50 000
dimethyl sulfát	0.3	vysoce toxická	5	20
dusitan sodný	5	oxidující	50	200
kyslík	20	vybraná/oxidující	200	2 000
motorový benzín a jiné lakové benzíny	385	vybraná/hořlavá kapalina	5 000	50 000
naftalen-1-amin	12	nebezpečná pro ŽP (R51)	500	2 000
peroxid vodíku	15	oxidující	50	200
thiofenol	5	toxická	50	200
zkapalněné extrémně hořlavé plyny	28	vybraná	50	200

- Z tabulky je patrné, že umístěné množství žádné z nebezpečných látek nepřekračuje klasifikační množství pro zařazení do skupiny A nebo B.
- Z tohoto důvodu je použito sčítacího vzorce:
- pro látky, které mají nebezpečné vlastnosti uvedené v bodech 1 (výbušné s klasifikací R 2), 2 (oxidující), 3 (extrémně hořlavé plyny a kapaliny), 4a (vysoce hořlavé), 4b (vysoce hořlavé kapaliny), 5 (hořlavé kapaliny) a 8 (výbušné s klasifikací R 3) Tabulky II zákona s klasifikačním množstvím pro zařazení do skupiny A.

$$N = \frac{\text{aceton}}{5\,000} + \frac{\text{dusitan sodný}}{50} + \frac{\text{kyslík}}{200} + \frac{\text{benzíny}}{5\,000} + \frac{\text{peroxid vodíku}}{50} +$$

$$+ \frac{\text{zkapalněné extrémně hořlavé plyny}}{50}$$

$$N = \frac{150}{5\,000} + \frac{5}{50} + \frac{20}{200} + \frac{385}{5\,000} + \frac{15}{50} +$$

$$+ \frac{28}{50} = 1,167 > 1$$

2.

3. pro látky, které mají nebezpečné vlastnosti uvedené v bodech 6 (vysoce toxické), 7 (toxické) a 9 (nebezpečné životnímu prostředí) Tabulky II zákona.
4. .

$$N = \frac{\text{dimethyl sulfát}}{5} + \frac{\text{naftalen-1-amin}}{500} + \frac{\text{thiofenol}}{50}$$

$$N = \frac{0,3}{5} + \frac{12}{500} + \frac{5}{50} = 0,184 < 1$$

• .

- pro první případ, ve kterém vychází ukazatel $N > 1$, se provede součet rovněž s klasifikačním množstvím pro zařazení do skupiny B (pouze pro látky v množství větším než 2 % klasifikačního množství pro zařazení do skupiny B).
- .

$$N = \frac{\text{dusitan sodný}}{200} + \frac{\text{peroxid vodíku}}{200} + \frac{\text{zkapalněné extrémně hořlavé plyny}}{200}$$

$$N = \frac{5}{200} + \frac{15}{200} + \frac{28}{200} = 0,24 < 1$$

Výsledkem použití sčítacího vzorce je zařazení objektu do skupiny A.

Příklad 2

V následující tabulce je uveden přehled nebezpečných látek včetně umístěného množství v posuzovaném objektu.

Látka	Množství t	Klasifikace	Klasifikační množství	
			A	B
chlór	15	vybraná/toxická	10	25
chlorid rtuťnatý	6.7	vysoce toxická	5	20
dimethyl sulfát	0.45	vysoce toxická	5	20
fenol	30	toxická	50	200
naftalen-1-amin	12	nebezpečná pro ŽP (R51)	500	2 000
peroxid vodíku	13	oxidující	50	200
thiofenol	5	toxická	50	200

•

- Z tabulky je patrné, že v případě chlóru a chloridu rtuťnatého je překročeno klasifikační množství pro zařazení do skupiny A, u žádných z látek není překročeno klasifikační množství pro zařazení do skupiny B.
- Z tohoto důvodu je použito sčítacího vzorce pro určení, zda objekt nemá být zařazen do skupiny B. Do výpočtu není zahrnut naftalen-1-amin, jehož množství je nižší než 2 % klasifikačního množství pro zařazení do skupiny B.

$$N = \frac{\text{chlór}}{25} + \frac{\text{chlorid rtuťnatý}}{20} + \frac{\text{dimethyl sulfát}}{20} + \frac{\text{feno}}{200} + \frac{\text{thiofenol}}{200}$$

$$N = \frac{15}{25} + \frac{6.7}{20} + \frac{0.45}{20} + \frac{30}{200} + \frac{5}{200} = 1,13$$

Na základě výsledku sčítacího vzorce ($N > 1$) zařadí provozovatel objekt do skupiny B.

Příloha č. 5

PROTOKOLární záznam – VZOR

Identifikace objektu nebo zařízení

Název objektu /zařízení:

Ulice:

Místo a PSČ:

tel/fax/e-mail:

IČ:

Společnost

Na základě povinnosti podle § 3 zákona č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky a o změně zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prevenci závažných havárií)

Prověřila v jím vlastněném (užívaném) objektu (zařízení), v němž jsou umístěny nebezpečné látky množství těchto látek a zjistila, že toto množství je menší, než je množství stanovené ve sloupci I nebo tabulky II uvedených v příloze č. 1 zákona o prevenci závažných havárií nebo se tyto látky vůbec nevyskytují.

Tento protokolární záznam se vydává pro potřeby kontrolních orgánů podle § 22 zákona o prevenci závažných havárií.

Za statutární orgán provozovatele (podpis viz obchodní rejstřík)

Jméno:

Příjmení:

Funkce:

Podpis:

Jméno::

Příjmení: Funkce:

Podpis:

Místo / Datum:

Příloha č. 6:

Příklad výpočtu pro předběžný odhad rizika podle vyhlášky č. 8/2000 Sb.

Zadání 1:

Sklad kapalného benzenu se zásobníkem 1 000 m³, obsah benzenu 850 m³, provozní tlak 0,001 MPa, provozní teplota 20 °C, hustota zalidnění h = 2 osoby/ha.
Postup řešení lze rozdělit do tří kroků:

1. Určení kódového označení účinků závažné havárie

- Vypočítá se hmotnostní množství nebezpečné látky:
hustota benzenu při 20 °C: 0,879 kg/l = 0,879 t/m³,
hmotnost nebezpečné látky: 850 . 0,879 = 747,15 t.
- Přiřazení číselného kódu nebezpečným látkám na základě obecné charakteristiky umístěné látky a typu zařízení:
benzen (C₆H₆): hořlavá kapalina, tlak par < 0,03 MPa při 20 °C,
zařízení: zásobník.
Těmto obecným charakteristikám odpovídá **číselný kód 1**
- Kódové označení účinků závažné havárie pro celkovou hmotnost 747,15 t a daný číselný kód je **A I**.

2. Stanovení možných následků závažné havárie

Vzdálenost účinků havárie R s číselným kódem A I je až 25 m a plocha účinků S odpovídá 0,2 ha. Nebezpečí v tomto případě představuje událost typu požáru kaluže.

Otázkou zůstává, do jaké míry se kryje obydlená plocha s plochou účinků havárie, tedy jak velký je korekční faktor f_s. Aplikací příslušných vztahů lze dojít k následujícím výsledkům pro zasaženou plochu typu I tj. podíl zalidněné plochy k ploše zasažené v rámci kruhové oblasti s poloměrem R:

Zlomek zalidněné oblasti	100 %	50 %	20 %	10 %	5 %
Faktor f _s	1	0,5	0,2	0,1	0,05

Příslušný odhad počtu obětí (podle vzorce $N = S \cdot h \cdot f_s$) pak činí:

N N²

$$0,2 \cdot 2 \cdot 1 = 0,4 \quad 0,16$$

$$0,2 \cdot 2 \cdot 0,5 = 0,2 \quad 0,04$$

$$0,2 \cdot 2 \cdot 0,2 = 0,08 \quad 0,0064$$

$$0,2 \cdot 2 \cdot 0,1 = 0,04 \quad 0,0016$$

$$0,2 \cdot 2 \cdot 0,05 = 0,02 \quad 0,0004$$

S velkou nadsázkou lze uvažovat max. jednoho smrtelně ohroženého člověka, pak by bylo N = 1 (N² = 1) pro rezidenční oblast v těsné oblasti se zařízením. Ve větších vzdálenostech by lidé již neměli být smrtelně ohroženi.

3. Odhad pravděpodobnosti vzniku závažné havárie a posouzení přijatelnosti rizika

Jelikož se jedná o skladování hořlavé kapaliny (Číselný kód 1), je průměrné pravděpodobnostní číslo P = 8, četnost (frekvence) události za rok **F_p = 1.10⁻⁸**.

Kritérium přijatelnosti rizika se porovná s touto frekvencí a pokud bude F_p větší nebo rovno (³) než kritérium bude riziko nepřijatelné, pokud bude F_p menší (<) než kritérium, bude riziko přijatelné. Výsledek je shrnut v tabulce:

Kritérium pro stará zařízení:	Porovnání	Kritérium pro nová zařízení:	Porovnání
10 ⁻³ /N ²	kritérium - F _p	10 ⁻⁴ /N ²	kritérium -F _p
10 ⁻³ /0,16 = 6,25.10 ⁻³	kritérium > F _p riziko přijatelné	10 ⁻⁴ /0,16= 6,25.10 ⁻⁴	kritérium > F _p riziko přijatelné
10 ⁻³ /0,04 = 2,5.10 ⁻²	kritérium > F _p riziko přijatelné	10 ⁻⁴ /0,04= 2,5. 10 ⁻³	kritérium > F _p riziko přijatelné

$10^{-3}/0,064 = 1,56 \cdot 10^{-1}$	kritérium > F_p riziko přijatelné	$10^{-4}/0,064 = 1,56 \cdot 10^{-2}$	kritérium > F_p riziko přijatelné
$10^{-3}/0,016 = 6,25 \cdot 10^{-1}$	kritérium > F_p riziko přijatelné	$10^{-4}/0,16 = 6,25 \cdot 10^{-2}$	kritérium > F_p riziko přijatelné
$10^{-3}/0,004 = 2,5$	kritérium > F_p riziko přijatelné	$10^{-4}/0,004 = 2,5$	kritérium > F_p riziko přijatelné

V rámci podmínek zadání je riziko způsobené havárií takového zařízení přijatelné.

Zadání 2: Čerpací stanice kapalného propanu - butanu, maximální objem zásobníku 37 m³, obsah propan - butanu 18 t, provozní teplota okolí, hustota zalidnění H = 10 osob/ha.

Postup řešení:

1. Určení kódového označení účinků závažné havárie

- **Přiřazení číselného kódu nebezpečným látkám na základě obecné charakteristiky umístění látky a typu zařízení:**
propan - butan (LPG): hořlavý plyn zkapalněný tlakem při teplotě okolí,
zařízení: nadzemní sklad.
Těmto obecným charakteristikám odpovídá číselný kód 7
- Kódové označení účinků závažné havárie pro celkovou hmotnost 18 t a daný číselný kód je **C I**.

2. Stanovení možných následků závažné havárie

Vzdálenost účinků havárie R pro číselný kód C I je až 100 m a plocha účinků S odpovídá 3 ha. Nebezpečí v tomto případě představuje událost typu výbuch mraku par (těžších vzduchu) velmi rychle se odpařující kapaliny.

Otázkou opět zůstává, do jaké míry se kryje obydlená plocha s plochou účinků havárie, tedy jak velký je korekční faktor f_s . Aplikací příslušných vztahů lze dojít k následujícím výsledkům pro zasaženou plochu typu **I** - podíl zalidněné plochy k ploše zasažené v rámci kruhové oblasti s poloměrem R:

Zlomek zalidněné oblasti	100 %	50 %	20 %	10 %	5 %
Faktor f_s	1	0,5	0,2	0,1	0,05

Příslušný odhad počtu obětí (podle vzorce $N = S \cdot h \cdot f_s$) pak činí:

N	N^2
$3 \cdot 10 \cdot 1 = 30$	900
$3 \cdot 10 \cdot 0,5 = 15$	225
$3 \cdot 10 \cdot 0,2 = 6$	36
$3 \cdot 10 \cdot 0,1 = 3$	9
$3 \cdot 10 \cdot 0,05 = 1,5$	2,25

3. Odhad pravděpodobnosti vzniku závažné havárie a posouzení přijatelnosti rizika

Jelikož se jedná o skladování hořlavého plynu (číselný kód 7), je průměrné pravděpodobnostní číslo $P = 6$, četnost (frekvence) události za rok $F_p = 1 \cdot 10^{-6}$.

Kritérium přijatelnosti rizika se porovná s touto frekvencí, a pokud bude F_p větší nebo rovno (\geq) než kritérium, bude riziko nepřijatelné, pokud bude F_p menší ($<$) než kritérium, bude riziko přijatelné. Výsledek je shrnut v následující tabulce.

Kritérium pro stará zařízení:	Porovnání	Kritérium pro nová zařízení:	Porovnání
$10^{-3}/N^2$	Kritérium - F_p	$10^{-4}/N^2$	Kritérium - F_p
$10^{-3}/900 = 1,1 \cdot 10^{-6}$	Kritérium $> F_p$	$10^{-4}/900 = 1,1 \cdot 10^{-7}$	Kritérium $< F_p$
	Riziko přijatelné		Riziko nepřijatelné
$10^{-3}/225 = 4,4 \cdot 10^{-6}$	Kritérium $> F_p$	$10^{-4}/225 = 4,4 \cdot 10^{-7}$	Kritérium $< F_p$
	Riziko přijatelné		Riziko nepřijatelné
$10^{-3}/36 = 2,8 \cdot 10^{-5}$	Kritérium $> F_p$	$10^{-4}/36 = 2,8 \cdot 10^{-6}$	Kritérium $> F_p$
	Riziko přijatelné		Riziko přijatelné
$10^{-3}/9 = 1,1 \cdot 10^{-4}$	Kritérium $> F_p$	$10^{-4}/9 = 1,1 \cdot 10^{-5}$	Kritérium $> F_p$
	Riziko přijatelné		Riziko přijatelné
$10^{-3}/2,25 = 4,4 \cdot 10^{-4}$	Kritérium $> F_p$	$10^{-4}/2,25 = 4,4 \cdot 10^{-5}$	Kritérium $> F_p$
	Riziko přijatelné		Riziko přijatelné

V rámci podmínek zadání je riziko způsobené havárií nepřijatelné pro nové zařízení, je-li v rámci poloměru vzdálenosti účinků havárie zasaženo více než 20 % rezidenční oblasti.

Příloha č. 7:

Posouzení objektu/zařízení s chemickou látkou/chemickým přípravkem z hlediska působnosti zákonů č. 157/1998 Sb. a č. 353/1999 Sb. (Příloha 01)

Příloha č. 8:

Hodnocení rizik závažné havárie pro účely oznámení (§ 5, § 6 zákona č. 353/1999 Sb. a Vyhláška č. 8/2000 Sb.) (Příloha 02)

Sdělení odboru ochrany vod Ministerstva životního prostředí k provedení zákona č. 58/1998 Sb., o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových

Změny norem stanovení ukazatelů znečištění odpadních vod pro účely zákona č. 58/1998 Sb.

I. Změny analytických metod stanovení ukazatelů znečištění podle přílohy č. 1 zákona č. 58/1998 Sb.

Analytické metody (dále jen "normy") pro stanovení ukazatelů znečištění odpadních vod podle zákona č. 58/1998 Sb., sou uvedeny v tabulce. Výčet norem uvedený ve sloupci 2 tabulky je totožný s Přílohou č. 1 k zákonu č. 58/1998 Sb. Tyto normy budou nahrazeny normami ve sloupci 3 tabulky s přesnou citací, uvedenou v Odkazech k tabulce. Všechny uvedené normy již nabyly platnosti.

Normy stanovení ukazatelů znečištění pro účely zákona č. 58/1998 Sb.

(Rozhodčí analytické metody)

Ukazatel znečištění	I. Normy v Příloze č. 1 k zákonu č.58/1998 Sb.	II. Normy, kterými se nahrazují normy ve sloupci 2 (názvy uvedeny v odkazech)	Pozn.	Zveřejnění normy
1	2	3	4	5
CHSK _{Cr}	ČSN 83 0540 část 8	TNV 75 7520 ¹⁾	1	srpen 1998
RAS	ČSN 83 0540 část 3 B	ČSN 75 7346 čl. 5 ²⁾	2	červenec 1998
NL	ČSN 83 0540 část 3 C	ČSN EN 872 (75 7349) ³⁾	3	červenec 1998
P _c	ČSN 83 0540 část 14 B	ČSN EN 1189 (75 7465) čl. 6 a 7 ⁴⁾ TNV 75 7466 ⁵⁾ ČSN EN ISO 11885 (75 7387) ⁶⁾	1 1 1	červenec 1998 únor 2000 únor 1999
N-NH ₄ ⁺	ČSN ISO 5664 (75 7449) ČSN ISO 7150 (75 7451)	ČSN ISO 5664 (75 7449) ⁷⁾ ČSN ISO 7150-1 (75 7451) ⁸⁾ ČSN ISO 7150-2 (75 7451) ⁹⁾ ČSN EN ISO 11732 (75 7454) ¹⁰⁾ ČSN ISO 6778 (75 7450) ¹¹⁾	2 2 2 2 2	červen 1994 červen 1994 červen 1994 listopad 1998 červen 1994
Nanorg	(N-NH ₄ ⁺) + (N-NO ₂ ⁻) + (N-NO ₃ ⁻)	(N-NH ₄ ⁺)+(N-NO ₂ ⁻)+(N-NO ₃ ⁻)		

N-NO₂	ČSN EN 26 777 (75 7452)	ČSN EN 26777 (75 7452) ¹²⁾	2	září 1995
		ČSN EN ISO 13395 (75 7456) ¹³⁾	2	prosinec 1997
		ČSN EN ISO 10304-2 (75 7391) ¹⁴⁾	2	listopad 1998
N-NO₃	ČSN 7890-2,3 (75 7453)	ČSN ISO 7890-2 (75 7453) ¹⁵⁾	2	leden 1995
		ČSN ISO 7890-3 (75 7453) ¹⁶⁾	2	leden 1995
		ČSN EN ISO 13395 (75 7456) ¹³⁾	2	prosinec 1997
		ČSN EN ISO 10304-2 (75 7391) ¹⁴⁾	2	listopad 1998
AOX	ČSN EN 1485 (75 7531)	ČSN EN 1485 (75 7531) ¹⁷⁾	2	červenec 1998
Hg	ČSN ISO 5666-1 (75 7438) merkurometr TMA 254, AMA	ČSN EN 1483 (75 7439) ¹⁸⁾	1	srpen 1998
		TNV 75 7440 ¹⁹⁾	1	srpen 1998
		ČSN EN 12338 (75 7441) ²⁰⁾	1	říjen 1999
Cd	ČSN EN 5961 (75 7418)	ČSN EN ISO 5961 (75 7418) ²¹⁾	1	únor 1996
		ČSN EN ISO 11885 (75 7387) ⁶⁾	1	únor 1999

Poznámka (sloupec 4 tabulky):

1 Stanovuje se po mechanické homogenizaci vzorku s desintegrací částic na velikost méně než 40 mikrometrů. Homogenizuje se celý obsah vzorkovnice. Dosažení předepsané velikosti částic se kontroluje kvantitativním převedením homogenizovaného vzorku přes síto s průměrem ok 40 mikrometrů. Homogenita vzorku se kontroluje opakovanou analýzou paralelně odebraného objemu vzorku.
2 Stanovuje se po filtraci vzorku filtrem ze skleněných vláken střední velikosti pórů (0,7 až 1,3) mikrometru.
3 Stanovuje se filtrací filtrem ze skleněných vláken střední velikosti pórů (0,7 až 1,3) mikrometru po ručním roztřepání vzorku.

Odkazy k tabulce: názvy norem (index ve sloupci 3):

- 1) : “Jakost vod – Stanovení chemické spotřeby kyslíku dichromanem (CHSKCr)”
- 2) : “Jakost vod – Stanovení rozpuštěných látek – čl. 5 Gravimetrické stanovení zbytku po žhání”
- 3) : “Jakost vod – Stanovení nerozpuštěných látek – Metoda filtrace filtrem ze skleněných vláken”
- 4) : “Jakost vod – Stanovení fosforu – Spektrofotometrická metoda s molybdenanem amonným čl. 6 Stanovení celkového fosforu po oxidaci peroxidisíranem a čl. 7 Stanovení celkového fosforu po rozkladu kyselinou dusičnou a sírovou”
- 5) : “Jakost vod – Stanovení fosforu po rozkladu kyselinou dusičnou a chloristou (pro stanovení ve znečištěných vodách)”
- 6) : “Jakost vod – Stanovení 33 prvků atomovou emisní spektrometrií s indukčně vázaným plazmatem (ICP AES)”
- 7) : “Jakost vod – Stanovení amonných iontů – Odměrná metoda po destilaci”
- 8) : “Jakost vod – Stanovení amonných iontů – Část 1.: Manuální spektrometrická metoda”
- 9) : “Jakost vod – Stanovení amonných iontů – Část 2.: Automatizovaná spektrometrická metoda”
- 10) : “Jakost vod – Stanovení amoniakálního dusíku průtokovou analýzou (CFA a FIA) a spektrofotometrickou detekcí”
- 11) : “Jakost vod – Stanovení amonných iontů – potenciometrická metoda”
- 12) : “Jakost vod – Stanovení dusitanů – Molekulárně absorpční spektrometrická metoda”

- 13) : “Jakost vod – Stanovení dusitanového dusíku a dusičnanového dusíku a sumy obou průtokovou analýzou (CFA a FIA) se spektrofotometrickou detekcí”
- 14) : “Jakost vod – stanovení rozpuštěných aniontů metodou kapalinové chromatografie iontů – Část 2: Stanovení bromidů, chloridů, dusičnanů, dusitanů, ortofosforečnanů a síranů v odpadních vodách”
- 15) : “Jakost vod – Stanovení dusičnanů – Část 2.: Spektrofotometrická destilační metoda s 4 – fluorfenolem”
- 16) : “Jakost vod – Stanovení dusičnanů – Část 3.: Spektrofotometrická metoda s kyselinou sulfosalicylovou”
- 17) : “Jakost vod – Stanovení adsorbovatelných organicky vázaných halogenů (AOX)”
- 18) : “Jakost vod – Stanovení rtuti”
- 19) : “Jakost vod – Stanovení veškeré rtuti jednoúčelovým atomovým absorpčním spektrometrem”
- 20) : “Jakost vod – Stanovení rtuti – Metody po zkoncentrování amalgamací”
- 21) : “Jakost vod – Stanovení kadmia atomovou absorpční spektrometrií ”
- II. Pravidla zveřejnění norem a jejich vstoupení v obecnou platnost**

A. normy vydávané Českým normalizačním institutem (normy ČSN):

- a) oznámení o tom, že norma byla vydána tiskem, je uveřejněno ve Věstníku Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví,
- b) norma je obecně platná od prvního dne následujícího měsíce po datu vydání, označeném na titulní straně normy (viz sl. 4 tabulky).

B. normy vydávané Ministerstvem životního prostředí (odvětvové technické normy vodního hospodářství (dále jen “TNV”)):

- a) norma vstupuje obecně v platnost datem zveřejnění ve Věstníku Ministerstva životního prostředí,
- b) na základě schválení normy Ministerstvem životního prostředí je její schválení oznámeno ve Věstníku Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví,
- c) tisk a distribuci TNV zabezpečuje Hydroprojekt, a.s., Tábořská 31, 140 16 Praha 4.

III. Podrobnosti k normám, uvedeným ve sloupci 3 tabulky

- a) U stanovení fosforu ČSN EN 1189 (75 7465) je postup upřesněn odkazem na příslušné články této normy. Použití postupů s mírnějšími účinky mineralizace vzorku podle ČSN EN 1189 čl. 6 nebo podle ČSN ISO 11885 je podmíněno prokázáním shody s účinnějšími způsoby mineralizace vzorku podle ČSN EN 1189 čl. 7 nebo podle TNV 75 7466.
- b) U stanovení CHSKCr podle TNV 75 7520 lze použít koncovku spektrofotometrickou (semimikrometodu) i titrační.
- c) U stanovení amonných iontů je titrační metoda podle ČSN ISO 5664 vhodná pro vyšší koncentrace, spektrometrická metoda manuální podle ČSN ISO 7150-1 (75 7451) nebo automatizovaná podle ČSN ISO 7150-2 (75 7451) je vhodná pro nižší koncentrace. Před spektrofotometrickým stanovením podle ČSN ISO 7150-1, ČSN ISO 7150-2 a ČSN EN ISO 11732 ve znečištěných vodách, v nichž nelze rušivé vlivy snížit filtrací a ředěním vzorku, se oddělí amoniakální dusík od matrice destilací podle ČSN ISO 5664.
- d) U stanovení dusitanového dusíku se vzorek před stanovením podle ČSN EN ISO 10304-2 navíc filtruje membránou 0,45 mikrometrů. Tuto úpravu, vhodnou k zabránění změn vzorku v důsledku mikrobiální činnosti, lze užít i v kombinaci s postupy podle ČSN EN 26777 a ČSN EN ISO 13395.
- e) U stanovení dusičnanového dusíku jsou postupy podle ČSN ISO 7890-3, ČSN EN ISO 13395 a ČSN EN ISO 10304-2 vhodné pro méně znečištěné odpadní vody. V silně znečištěných vodách, v nichž nelze rušivé vlivy snížit filtrací, ředěním nebo čiřením vzorku, se stanoví dusičnanový dusík postupem podle ČSN ISO 7890-2, který zahrnuje oddělení dusičnanového dusíku od matrice destilací.
- f) U stanovení kadmia určuje ČSN EN ISO 5961 (75 7418) dvě metody atomové absorpční spektrometrie (dále jen “AAS”) a to plamenovou AAS pro stanovení vyšších koncentrací a bezplamenovou AAS s elektrotermickou atomizací pro stanovení nízkých koncentrací kadmia.

IV. Platnost norem, uvedených ve sloupci 3 tabulky pro účely zákona č. 58/1998 Sb.

Platnost sdělení č. 9 ve Věstníku MŽP částka 4/1998 části “Změny norem stanovení ukazatelů

znečištění podle přílohy č.1 zákona č. 58/1998 Sb.” se zrušuje.
Pro účely zákona č. 58/1998 Sb., se normy ČSN i TNV, uvedené ve sloupci č. 3 tabulky, stávají
závaznými od 1. 4. 2001.

*Ing. Jaroslav Kinkor v.r.
ředitel odboru ochrany vod*

SDĚLENÍ odboru ochrany vod Ministerstva životního prostředí o vydání aktualizovaného znění technické normy vodního hospodářství TNV 75 2931 “Povodňové plány”

Tato norma nahrazuje TNV 75 2931 z června 1997 a platí pro vypracování povodňových plánů ucelených povodí, okresů, obcí a nemovitostí, ohrožených povodněmi.
Její obsahem je:

Předmluva

1 Předmět normy

2 Normativní odkazy

3 Termíny a definice

4 Všeobecně

5 Podklady pro vypracování povodňového plánu

6 Skladba a obsah povodňového plánu

Příloha A (informativní) – Vzor titulního listu povodňového plánu

Příloha B (informativní) – Vzor skladby povodňového plánu obce

Příloha C (informativní) – Vzor skladby povodňového plánu nemovitosti právnických a podnikajících fyzických osob

Příloha D (informativní) – Vzor skladby povodňového plánu nemovitosti fyzických osob

Příloha E (informativní) – Podklady pro zpracování povodňového plánu nemovitostí fyzických osob

*Ing. Jaroslav Kinkor, v.r.
ředitel odboru ochrany vod*

Sdělení odboru odpadů MŽP k seznamu osob, které byly Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem zdravotnictví pověřeny k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů ke dni 31. 12. 2000

V souladu s ustanovením § 2 vyhlášky MŽP č. 339/1997 Sb., o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů zveřejňuje Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zdravotnictví společný seznam osob pověřených k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů podle § 4 odst. 4 zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech.

	Pověřená osoba	čísla nebezpečných vlastností odpadů, k jejichž hodnocení je pověřena	Odpovědná osoba, na kterou je pověření vázáno
136. 1	ARDEO s. r. o. Purkyňova 1849, 470 01 Česká Lípa	1,2,3,4,5,6,7	Ing. Jitka Blechová

Opravy a doplnění již dříve zveřejněných pověření, provedené na základě žádostí pověřených osob:

	Pověřená osoba	čísla nebezpečných vlastností odpadů, k jejichž hodnocení je pověřena	Odpovědná osoba, na kterou je pověření vázáno
2.	Krajská hygienická stanice, Partyzánské nám.7, 728 92 Ostrava	8,9,10,11	MUDr. Jaroslav Volf MUDr. Anna Hrnčířová
18.	Ing. Vladimír Procházka, Jana Koziny 1, 772 00 Olomouc	1,2,3,4,5,6,7,12	Ing. Vladimír Procházka
20.	OKD, DPB PASKOV, a. s. Rudé armády 637, Paskov, 739 21 okres Frýdek-Místek	1,2,3,4,5,6,7,12	Ing. Karel Lach Ing. Zdeněk Rozehnal RNDr. Václav Dombek, CSc.
45.	Ecochem, a. s. Nad Hradním potokem 9/110, 162 00 Praha 6-Veleslavín	1,2,3,4,5,6,7,12	Ing. Pavel Bernáth Ing. Marie Kulovaná RNDr. Petr Kohout Mgr. Martina Vencelidesová

***RNDr. Vlastimila Mikulová, v.r.
ředitelka odboru odpadů***

Oproti seznamu osob ke dni 30.6.2000, uveřejněného ve Věstníku MŽP v srpnu 2000, ročník X, částka 8 došlo ke změnám a vypuštění položek č. 99 a 100, a tím k přečíslování původního seznamu.

SDĚLENÍ odboru posuzování vlivů na životní prostředí Ministerstva životního prostředí o oprávněných osobách ve smyslu zákona ČNR č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí

Odbor posuzování vlivů na životní prostředí MŽP uveřejňuje pokračování seznamu oprávněných osob s osvědčením odborné způsobilosti pro posuzování vlivů na životní prostředí. Jedná se o oprávněné osoby, které získaly odbornou způsobilost v období od 1. 10. 2000 do 5. 2. 2001. Zároveň uvádí změny v údajích o oprávněných osobách, které získaly osvědčení přede dnem 1. 10. 2000. **Změny údajů jsou prováděny na základě písemných žádostí oprávněných osob.**

Ing. arch. Martin Říha, v.r.
ředitel odboru posuzování vlivů na ŽP

Menclová Irena MUDr., Sokolovská 135, 323 19 Plzeň, tel.: 019/532175	MEDISTYL s.r.o Praha, pracoviště Plzeň, Dvořákova 9, 320 02 Plzeň, tel.: 019/7420303
Řibřid Jiří Ing., Nad přívozem 1680/1, 147 00 Praha 4, tel.: 02/44462812	Energoprojekt Praha a.s., Vyskočilova 3/741, 140 21 Praha 4, tel.: 02/41006510, fax: 02/41006509, e-mail: ribrid@egp.cz
Kučera Petr Ing., Hochmanova 15, 628 00 Brno, tel.: 05/47382958	Ekologická dílna Brno, Ing. P. Kučera, Prokofjevova 2, 623 00 Brno, tel.: 05/44234372, fax.: 05/44234372, e-mail: ekodilna@telecom.cz

Změny:

Pospíšilíková Marcela RNDr. (Sedláčková), Karlovice 301, 768 43 p. Kostelec u Hol., tel.: 0606/744836	Vodní zdroje Holešov, a.s., Tovární 1423, 769 01 Holešov, tel.: 0635/397554
Svoboda Daniel Mgr., U milosrdných 14, 110 00 Praha 1, tel.: 02/2317144	AGSS, s.r.o., Máchova 23, 120 00 Praha 2, tel.: 02/22513123, 22512316, fax: 02/22519580, 22515016, e-mail: agsscom@mbox.vol.cz
Kijonka Antonín Ing., Hoblíkova 30, 613 00 Brno	ABB Lummus Global s.r.o., Milady Horákové 13, P.O.BOX 80, 656 80 Brno, tel.: 05/45517360, fax: 05/45517499, e-mail: antonin.kijonka@cz.abb.com
Veselá Jindra Ing., Hoblíkova 2, 613 00 Brno	ABB Lummus Global s.r.o., Milady Horákové 13, P.O.BOX 80, 656 80 Brno, tel.: 05/45517363, fax: 05/45517499, e-mail: jindra.vesela@cz.abb.com
Nováková Eliška RNDr. Ing. DrSc., Karoliny Světlé 10, 110 00 Praha 1, tel.: 02/267663	27. 11. 2000 zemřela
Beneš Jaroslav Ing., Lukešova 1513/63, 142 00 Praha 4	Ing. Jaroslav Beneš, Poradenství v oblasti životního prostředí, Lukešova 1513/63, 142 00 Praha 4, tel.: 02/4714627
Braun Petr Ing., Na okruhu 391, 142 00 Praha 4	Techn. služby ochrany ovzduší (TESO) Praha, a.s., Jenečská 146/44, 161 00 Praha 6, tel.: 02/20560201, 20560200, fax: 02/20561596, e-mail: braun@teso.cz
Kovář Stanislav Ing. arch. CSc., Jeremiášova 14, 370 01 České Budějovice	Ing. arch. Stanislav Kovář, CSc., A-SPEKTRUM, s.r.o., Jeremiášova 14, 370 01 České Budějovice, tel.: 038/22890, tel./fax: 038/7319246, e-mail: aspektrum@volny.cz

Dvořáková Irena RNDr., Slezská 549, 537 05 Chrudim	RNDr. Irena Dvořáková E-AUDIT, Slezská 549, 537 05 Chrudim, tel.: 0605/762872, e-mail: eaudit@seznam.cz
Rimmel Vladimír Ing., Havlíčkova 818, 742 83 Klimkovice	Regionální centrum EIA, s.r.o., Chelčického 4, 701 00 Ostrava 1, tel./fax: 069/6114440, e-mail: rimmel@rceia.cz
Žurčík Miroslav Ing., Nad Višňovkou 27, 161 00 Praha 6	Chemoprojekt, a.s., Třebohostická 14, 100 31 Praha 10, tel.: 02/61305247, 61305111, fax: 02/7816752
Krajíček Libor RNDr., Aubrechtové 3108/4, 106 00 Praha 10, tel.: 02/72654500	TERPLAN, a.s., Myslíkova 20, 120 00 Praha 2, tel.: 02/24915699

SDĚLENÍ sekretariátu rozkladové komise o výkladech právních předpisů, přijatých výkladovou komisí ministra životního prostředí

č. 1/2001

Prodlužování platnosti osvědčení o odborné způsobilosti podle zákona o geologických pracích

k § 3 zákona ČNR č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů

Povolení k provádění geologických prací, která nabyla právní moci před účinností zákona ČNR č. 543/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu, nelze dále prodlužovat. Osoby, které mají vykonávat funkci odpovědného řešitele, s výjimkou osob uvedených v čl. II odst. 2 citovaného zákona, musí požádat o osvědčení odborné způsobilosti projektovat, provádět a vyhodnocovat geologické práce podle § 3 zákona o geologických pracích v platném znění. Na žadatele o osvědčení, kteří vykonávali funkci odpovědného řešitele dosud, se s ohledem na ochranu práv nabytých v dobré víře hledí jako na žadatele o prodloužení osvědčení.

Odůvodnění:

Institut oprávnění (povolení) k provádění geologických prací podle původního znění zákona o geologických pracích se ve své podstatě liší od institutu osvědčení odborné způsobilosti geologické práce projektovat, provádět a vyhodnocovat podle zákona o geologických pracích ve znění zákona ČNR č. 543/1991 Sb. a pozdějších předpisů. Podle dřívější právní úpravy byly geologické práce oprávněny provádět kromě několika zvláštních případů (státní organizace zřízené k tomu účelu Českým geologickým úřadem, Československá akademie věd, vysoké školy atd.) i jiné organizace na základě a v rozsahu uděleného povolení. Povolení k provádění geologických prací bylo možné udělit, jestliže to vyžadovaly potřeby národního hospodářství a organizace byla způsobilá řádně provádět geologické práce. Podle platné právní úpravy projektovat, provádět a vyhodnocovat geologické práce jsou oprávněny právnické a fyzické osoby, které splňují podmínky stanovené právními předpisy a u nichž tyto práce řídí a za jejichž výkon odpovídá osoba s osvědčením odborné způsobilosti geologické práce projektovat, provádět a vyhodnocovat. Povolení k provádění geologických prací proto nelze dále prodlužovat. Příslušným žadatelům je třeba v novém řízení vydat osvědčení podle platného znění zákona.

č. 2/2001

Povinnost znečišťovatele zajistit si měření míry znečištění odpadních vod

k § 23 odst. 1 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů
k § 2 odst. 1 a § 5 odst. 1 zákona č. 58/1998 Sb., o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových
k § 5 odst. 4 nařízení vlády č. 82/1999 Sb., kterým se stanoví ukazatele a hodnoty přípustného stupně znečištění odpadních vod

Znečišťovatel je povinen v souladu s příslušným povolením vodohospodářského orgánu zajistit měření míry znečištění jím vypouštěných odpadních vod pro posouzení dodržení hodnot vypouštěného znečištění stanovených v povolení vodohospodářského orgánu k vypouštění odpadních vod laboratoří uvedenou v seznamu, který zveřejňuje Ministerstvo životního prostředí ve svém Věstníku.

Odůvodnění:

Podle ustanovení § 5 odst. 4 nařízení vlády č. 82/1999 Sb., kterým se stanoví ukazatele a hodnoty přípustného znečištění, “pro posouzení dodržení hodnot vypouštěného znečištění stanovených v povolení jsou rozhodující výsledky rozborů vypouštěného znečištění provedených laboratořemi uvedenými v seznamu, který zveřejňuje Ministerstvo životního prostředí ve svém Věstníku”. Uvedeným nařízením vlády byl proveden mimo jiné vodní zákon a zákon o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových.

Podle ustanovení § 23 odst. 1 vodního zákona je znečišťovatel povinen “měřit objem vypouštěných vod a míru jejich znečištění v souladu s podmínkami stanovenými v rozhodnutí vodohospodářského orgánu”.

Podle ustanovení § 5 odst. 1 zákona o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových “rozborů ke zjištění koncentrace znečišťujících látek v odpadních vodách pro účely tohoto zákona mohou provádět jen odborně způsobilé právnické osoby nebo fyzické osoby oprávněné k podnikání (dále jen ,oprávněná laboratoř’). Toto omezení se vztahuje pouze na ty znečišťovatele, jejichž odpadní vody obsahují znečišťující látky uvedené v příloze č. 1 a překročí v příslušném ukazateli znečištění zároveň hmotnostní a koncentrační limit zpoplatnění.

Ostatní znečišťovatelé mají tuto povinnost pouze tehdy, pokud jim to v souladu s ustanovením § 23 odst. 1 vodního zákona uloží vodohospodářský orgán. Třebaže nařízením vlády č. 82/1999 Sb. bylo vydáno k provedení výše uvedených zákonů, ze zákona vyplývající povinnost zajistit si měření oprávněnou laboratoří na ostatní znečišťovatele nerozšířilo a ani nemohlo, jelikož by to bylo v rozporu z ustanovením čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle kterého “povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích”.

č. 3/2001

Poskytování informací získaných podle zákona č. 58/1998 Sb.

k § 2 písm. a) zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění zákona č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze

Údaje o hmotnosti zpoplatněného znečištění v jednotlivých ukazatelích znečištění a základní údaje o zdrojích tohoto znečištění jsou informacemi o stavu životního prostředí a přírodních zdrojů ve smyslu zákona o právu na informace o životním prostředí, a proto podléhají režimu tohoto zákona. Údaje o provozovateli zdrojů znečištění ani údaje o vyměřených a zaplacených poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových nejsou takovými informacemi.

Odůvodnění:

Podle ustanovení § 2 písm. a) zákona o právu na informace o životním prostředí se informacemi o stavu životního prostředí a přírodních zdrojů rozumí informace, jež vypovídají zejména o stavu a vývoji životního prostředí, o příčinách a důsledcích tohoto stavu (bod 1), stavu vody, ovzduší, půdy, živých organismů a ekosystémů, dále informace o vlivech činností na životní prostředí, o látkách, hluku a záření do životního prostředí emitovaných a o důsledcích těchto emisí (bod 2) nebo o využívání přírodních zdrojů a jeho důsledcích na životní prostředí a rovněž údaje nezbytné pro vyhodnocování příčin a důsledků tohoto využívání a jeho vlivů na živé organismy a společnost (bod 4).

Údaje o hmotnosti zpoplatněného znečištění v jednotlivých ukazatelích znečištění a základní údaje o zdrojích tohoto znečištění takovými informacemi jsou. Údaje o provozovateli zdrojů znečištění ani údaje o vyměřených a zaplacených poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových jimi nejsou, jelikož o stavu životního prostředí a přírodních zdrojů přímo nevypovídají.

č. 4/2001

Právní režim poplatku za komunální odpad

k § 10 zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů

k § 1 zákona ČNR č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Poplatek za komunální odpad, který podle ustanovení § 10 zákona o odpadech může obec obecně závaznou vyhláškou stanovit a vybírat, nelze považovat za místní poplatek.

Odůvodnění:

Podle ustanovení § 1 zákona o místních poplatcích mohou obce vybírat tyto místní poplatky: poplatek ze psů, poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt, poplatek za užívání veřejného prostranství, poplatek ze vstupného, poplatek z ubytovací kapacity, poplatek za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst a částí měst a poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj. Jedná se o taxativní výčet, proto subsidiární použití zákona o místních poplatcích na poplatek za komunální odpad nepřichází v úvahu. Nejen z legislativní poznámky k ustanovení § 10 odst. 3 zákona o odpadech, ale rovněž z pojmu "správa poplatku" použitého v citovaném ustanovení vyplývá, že subsidiárně lze aplikovat zákon ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

č. 5/2001

Vymezení území se zvláštními podmínkami geologické stavby

k § 13 odst. 3 zákona ČNR č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů

Území se zvláštními podmínkami geologické stavby vymezí ministerstvo mimo správní řízení sdělením adresovaným orgánům územního plánování.

Odůvodnění:

Podle ustanovení § 13 odst. 3 zákona o geologických pracích může ministerstvo v zájmu racionálního postupu při územním plánování vymežit území se zvláštními podmínkami geologické stavby, zejména s předpokládanými ložisky nerostů nebo se zvlášť nepříznivými inženýrskogeologickými poměry, kde mohou orgány územního plánování vydat územní rozhodnutí jen s jeho předchozím souhlasem nebo po splnění jím stanovených podmínek. Ministerstvo tak učiní mimo správní řízení pouhým sdělením adresovaným příslušným orgánům územního plánování (přesněji řečeno stavebním úřadům), ve kterém pro ta území, kde nebude vyžadovat předchozí souhlas, vymezí příslušné podmínky. Stavební úřady jsou povinny takové sdělení respektovat. Podle ustanovení § 13 odst. 1 zákona o geologických pracích "orgány územního plánování postupují při územním plánování a při územním řízení v souladu s výsledky geologických prací, zejména ve vztahu k ochraně zjištěných a předpokládaných ložisek nerostů a zdrojů podzemních vod".

č. 6/2001

Ústřední orgán státní správy ve věci těžby rašeliny

k § 71 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

k § 3 písm. b) zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo životního prostředí není ústředním orgánem státní správy pro těžbu rašeliny. Vzhledem k povaze rašelinišť jako významného krajinného prvku vztahuje se k nim však příslušnost tohoto ministerstva jako ústředního orgánu státní správy ochrany přírody.

Odůvodnění:

Podle dosud platného zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 61/1956 Sb., o těžbě rašelin, je pro tuto oblast ústředním orgánem státní správy Ministerstvo zemědělství a lesního hospodářství. Pozdější předpisy nevymezují pozitivně, které ze současných ministerstev tuto kompetenci spravuje. Nicméně ze stavebního zákona a z ustanovení § 14 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a

jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, je zřejmé, že je jím Ministerstvo pro místní rozvoj. Podle ustanovení § 71 odst. 1 stavebního zákona totiž povolení stavebního úřadu vyžadují, pokud k tomu nejsou příslušné podle zvláštních předpisů jiné orgány, terénní úpravy, kterými se podstatně mění vzhled prostředí a odtokové poměry, a dále též těžební a jim podobné a s nimi související práce, nejedná-li se o činnost prováděnou hornickým způsobem.

Ministerstvo životního prostředí má vztah k rašeliništím v rámci své působnosti ústředního orgánu státní správy ochrany přírody. Podle ustanovení § 3 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny významnými krajinnými prvky jsou "lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 orgán ochrany přírody jako významný krajinný prvek, zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků". Pokud má tedy dojít k otevření rašeliniště pro těžební účely (nebo jinému zásahu, který by mohl vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce), je třeba si k tomu opatřit závazné stanovisko orgánu ochrany přírody podle ustanovení § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Pokud se rašeliniště nachází ve zvláště chráněném území, je jeho ochrana přísnější, a to podle právního režimu jednotlivých zvláště chráněných území. V případě zákazů by bylo možno těžit jen na základě výjimky podle ustanovení § 43 zákona o ochraně přírody a krajiny. Pro těžbu samotnou je pak nutné povolení stavebního úřadu.

Pro těžbu rašeliny, započatou před vydáním zákona o ochraně přírody a krajiny, vzhledem k neexistenci přechodných ustanovení není závazného stanoviska podle ustanovení § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny třeba. Narušení obnovy rašeliniště jako významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho stabilizační funkce lze zabránit vydáním rozhodnutí o omezení nebo zákazu těžby rašeliny podle ustanovení § 66 zákona o ochraně přírody a krajiny, podle kterého "orgán ochrany přírody je oprávněn stanovit fyzickým a právnickým osobám podmínky pro výkon činnosti, která by mohla způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody, popřípadě takovou činnost zakázat".

č. 7/2001

Platnost dřívějšího vymezení zón ochrany přírody

k § 17 odst. 2 a § 27 odst. 1 zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

Vymezení zón ochrany přírody v národních parcích nebo chráněných krajinných oblastech stanovené před 1.1.2000 zůstává v platnosti.

Odůvodnění:

Do 1. ledna 2000 podle zákona o ochraně přírody a krajiny platilo, že vymezení a změny jednotlivých zón ochrany přírody v národních parcích stanoví orgán ochrany přírody v dohodě s ministerstvem obrany a ministerstvem zemědělství a po projednání s dotčenými ústředními orgány státní správy, okresními úřady a obcemi (§ 17 odst. 2). Pro chráněné krajinné oblasti pak platilo, že zóny vymezuje orgán ochrany přírody po projednání s dotčenými ústředními orgány státní správy, okresními úřady a obcemi (§ 27 odst. 1).

Takto vymezené zóny zůstávají v platnosti i po účinnosti zákona č. 161/1999 Sb., kterým se vyhláší Národní park České Švýcarsko, a mění se zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Teprve nové vymezení zón nebo jejich změny lze stanovit pouze v souladu s jím provedenými změnami, tedy vyhláškou Ministerstva životního prostředí po projednání s dotčenými obcemi.

č. 8/2001

Náhrada nákladů řízení o přestupku v ochraně přírody

k § 87 zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů
k § 2, 51 a 79 zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

I v řízení o přestupcích podle zákona o ochraně přírody se podle ustanovení § 79 zákona o přestupcích tomu, kdo byl uznán vinným z přestupku, uloží povinnost nahradit státu náklady spojené

s projednáváním přestupku.

Odůvodnění:

Podle ustanovení § 2 zákona o přestupcích je přestupkem “zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin”. Zákon o ochraně přírody a krajiny je tímto “jiným zákonem”, když v ustanovení § 87 výslovně označuje vymezená jednání jako přestupek. Zákon o přestupcích proto pro jejich projednávání platí v plném rozsahu, nestanoví-li zákon o ochraně přírody a krajiny jinak. Zákon o ochraně přírody krajiny stanoví odlišně (kromě vymezení skutkových podstat) pouze, že “za přestupky v ochraně zvláště chráněných rostlin a živočichů, dřevin a památných stromů lze uložit pokutu až dvojnásobnou, pokud byly spáchány ve zvláště chráněných územích” (§ 87 odst. 4) a že “výnosy pokut uložených pověřeným obecním úřadem nebo okresním úřadem jsou příjmem rozpočtu orgánu, který pokutu uložil. Výnosy pokut uložených správami a inspekcí se dělí způsobem upraveným zvláštním zákonem”. Dále upravuje vlastní hranice pro uložení pokuty. V ostatních věcech (zavinění, věk, nepřítčetnost apod.), řízení o přestupku z toho nevyjímaje, platí ustanovení zákona o přestupcích.

Kromě toho zákon o přestupcích v ustanovení § 51 stanoví, že “není-li v tomto nebo jiném zákoně stanoveno jinak, vztahují se na řízení o přestupcích obecné předpisy o správním řízení”. Jedná se o tzv. dvojí subsidiaritu právních předpisů. Protože zákon o ochraně přírody a krajiny neupravuje vlastní pravidla pro řízení o přestupku, aplikuje se tedy zákon o přestupcích s tím, že v případě nedostatku právní úpravy v něm platí správní řád.

V Praze dne 2. února 2001

*JUDr. Jiří Šembera, CSc., v.r.
ředitel sekretariátu rozkladové komise*

Vydává Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 100 10 Praha 10 - Vršovice, telefon (02) 6712 1111 | Vedoucí redaktor: JUDr. Jan Příbyl | Lektoruje: PhDr. Petr Galuška | Administrace a objednávky: ALQ Plus, s.r.o. Výstaviště, Pavilon Fontána, 170 05 Praha 7, tel.: 02/33 37 47 80, fax: 33 37 47 77 | Roční předplatné Věstník&Zpravodaj MŽP s přílohou EIA 400,- Kč | Roční předplatné samostatného Věstníku 350,- Kč | Sazba: Bohuslav Křeček, polygrafická činnost | Vytiskla tiskárna PB tisk Příbram | Vychází 12x ročně | Podávání novinových zásilek povolila Česká pošta, státní podnik, odštěpný závod Praha č.j. 6515/99 - P ze dne 24. 9. 1999

ISSN - tištěná verze 0862-9013